

Документ за разглеждане в заседание

B9-0046/2020

10.1.2020

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

за приключване на разисквания по изявление на Комисията
съгласно член 132, параграф 2 от Правилника за дейността
относно Европейския зелен пакт
(2019/2956(RSP))

Марко Дзани, Том Вандендрисе
от името на групата ID

Резолюция на Европейския парламент относно Европейския зелен пакт (2019/2956(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), и по-специално членове 9, 107, 153, 173, 174, 191 и 194 от него,
 - като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, Европейския съвет, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите, озаглавено „Европейският зелен пакт“ (COM(2019)0640 final),
 - като взе предвид изявлението на Комисията от 11 декември 2019 г. относно Европейския зелен пакт,
 - като взе предвид член 132, параграф 2 от своя Правилник за дейността,
- А. като има предвид, че опазването на околната среда (т.е. управлението на отпадъците, опазването на водите от замърсяване, управлението на водните ресурси, опазването на почвите, защитата на въздуха и намаляването на замърсяващите емисии в атмосферата, опазването на биологичното разнообразие) не може да бъде отделено от опазването на ландшафта (т.е. така наречената „видима среда“), което напълно обхваща всички аспекти, свързани с връзката между човека и природата; като има предвид, че антропогенизирането не е непременно синоним на отрицателно въздействие върху околната среда;
- Б. като има предвид, че околната среда не следва да се разглежда като абстрактна и непроменяща се по своето естество; като има предвид, че околната среда обхваща архитектурни и екологични елементи и включва екологично, историческо и художествено наследство, като по този начин представлява истинската „културна същност“ на една нация, уседнала в продължение на векове и в постоянно развитие;
- В. като има предвид, че политика за опазване на околната среда, която иска да бъде ефективна, следва да се съсредоточи основно върху най-замърсяващите аспекти на нашия модел на производство и потребление; като има предвид, че глобализацията (т.е. свободното движение на производствените фактори) е много мощен фактор, който допринася за влошаването на състоянието на околната среда;
- Г. като има предвид, че от следвоенния период до момента се наблюдава почти постоянно нарастване на емисиите на CO₂ в световен мащаб, което беше временно задържано от началото на икономическата криза през 2007 – 2008 г.; като има предвид, че от 70-те години на миналия век наблюдаваме относителното отделяне на емисиите на CO₂ от изкопаемите горива и световния БВП, „т.е. намаляване на емисиите в интензитет, а не в абсолютна стойност, поради

действието на другите макрофактори, като например населението и реалния доход на глава от населението, което увеличението на ефективността не може да компенсира¹; като има предвид, че общото отделяне между икономическия растеж и емисиите (т.е. теоретичното допускане на „модел за развитие с нулеви емисии“) не отчита в достатъчна степен ограниченията, налагани от законите на физиката; като има предвид, че поради това преследването на „нулеви емисии“ се конфигурира като неустойчив модел, тъй като то не само неизбежно е свързано с деиндустриализацията и следователно с обедняването на напредналите държави, но също така осъжда бедните страни на вечно изоставане в развитието и следователно предотвратява тяхната индустриализация;

- Д. като има предвид, че от началото на света климатът се променя и човечеството, подобно на други живи същества на Земята днес, винаги е било успешно адаптирано към него; като има предвид, че това се потвърждава от емпирични доказателства, които установяват, че всички показатели за устойчивост, смъртност, уязвимост и икономическа загуба поради климатични явления са се подобрили значително, особено за по-бедните държави²;
- Е. като има предвид, че настоящото познаване на климатичната система все още не ни позволява точно да разграничим антропогенния ефект от други природни причини за промяна, нито пък ни позволява да ги определим количествено; като има предвид, че нашите познания все още далеч не позволяват да определим по достатъчно точен начин различните приноси, които определят увеличението или намаленията на средната температура на планетата;
- Ж. като има предвид, че Междуправителственият комитет по изменение на климата е междуправителствен орган, който не извършва научни изследвания или дейности по наблюдение или събиране на данни, а по-скоро основава своите оценки на антологичен подбор на рецензирана научна литература и на доклади от основните световни институции;
- З. като има предвид, че е от съществено значение публичните институции и политическите органи да поддържат рационален и прагматичен подход към въпроса за изменението на климата, без да се прибегва до инструменталното използване на научни методи, когато става въпрос за намаляване на обществените пространства за дебати и на механизмите за демократичен контрол, гарантирани от суверенните конституции на държавите членки;
- И. като има предвид, че промяната на целта на ЕС за намаляване на емисиите на парникови газове до 2030 г. означава, че е необходимо да се пренапише цялото законодателство на ЕС в областта на климата и енергетиката за периода 2021 – 2030 г., което беше одобрено неотдавна, през последния законодателен мандат; като има предвид, че това означава, че Комисията и Съветът са в очевидно противоречие със собствената си цел да предоставят стабилност и сигурност на

¹ Quadrio Curzio, A., Pellizzari, F., Zoboli, R. Innovazione tecnologica, scarsità relativa, investimenti. *Enciclopedia degli idrocarburi*, Рим, Istituto della Enciclopedia Italiana, IV, 14 (2007 г.).

² Formetta G., Feyen, L. Empirical evidence of declining global vulnerability to climate-related hazards. *Global Environmental Change*, 57, 101920 (2019 г.).

пазарите в средносрочен и дългосрочен план;

- Й. като има предвид, че достъпът до енергия на достъпни цени е задължително условие, за да се гарантира благосъстоянието на всички;
- К. като има предвид, че преходът към енергия от възобновяеми източници доведе до по-високи разходи за енергия и по-нестабилно предлагане, като се има предвид променливият характер на няколко възобновяеми енергийни източника;
- Л. като има предвид, че мерките за затягане на бюджета по отношение на изкопаемите горива и енергията, които наскоро бяха приети от някои правителства – с обявеното намерение за стимулиране на „екологичния преход“ – доведоха до протести от страна на средните и по-ниските класи, които вече живеят при постоянни политики на строги икономии, и понякога тези протести ескалират до сериозни размирици както в развиващите се страни, така и в ЕС;
- М. като има предвид, че схемата на ЕС за търговия с емисии (СТЕ на ЕС) е най-ясен пример за неуспеха на механизмите, основаващи се на пазара, както са замислени и приети в изпълнение на Протокола от Киото и Парижкото споразумение; като има предвид, че тези механизми са били коригирани няколко пъти, докато са били в сила, в резултат на неефективност на пазара, включително предложението за определяне *ore legis* на цената на въглерода, което е отричане на самото понятие „пазар“; като има предвид, че СТЕ на ЕС не успя да постигне не само своите финансови цели, но и своите климатични цели, тъй като не успя да предотврати изместването на въглеродни емисии;
- Н. като има предвид, че производителят по принцип не може да носи отговорност за употребата на неговия продукт от потребителя; като има предвид, че проблемът с премахването на отпадъците в околната среда е въпрос, който засяга поведението на гражданите и ефективността на системите за събиране и обезвреждане на отпадъците;
- О. като има предвид, че за да спестят публични разходи, няколко държави членки са предпочели износ на отпадъците си в трети страни и реимпорт на произведения от тях вторични суровини, вместо да изградят необходимата инфраструктура за пълно третиране и рециклиране на отпадъците на място;
- П. като има предвид, че Комисията свързва кръговата икономика с икономиката на споделянето; като има предвид, че последната не е новаторска, нито устойчива, тъй като е бизнес модел, който се основава на максимално намаляване на разходите за труд и на възлагането на бизнес рискове на външни изпълнители, както и на широкомащабното прибягване към типични форми на натурално стопанство;
- Р. като има предвид, че квотите и субсидиите за електрически превозни средства не са в съответствие с принципа на свободната пазарна икономика и потенциално ще изложат ненужно на риск нашата позиция на пазарен лидер в много сектори;
- С. като има предвид, че по-строгите цели за емисиите биха увеличили разходите за притежаване и използване на автомобил, което означава, че много семейства вече

няма да могат да си позволят самостоятелна мобилност; като има предвид, че всяка евентуална забрана на двигателите с вътрешно горене би довела до експроприация за потребителите;

- Т. като има предвид, че категоризирането на електрическите превозни средства като „превозни средства с нулеви емисии“ заблуждава потребителите, като се има предвид, че производството на акумулатори и на енергия само по себе си причинява емисии и често води до повече емисии, отколкото при използването на двигатели с вътрешно горене от последно поколение;
- У. като има предвид, че етикетирването на продуктите следва да предоставя на потребителите информация; като има предвид, че е неразумно да се очаква етикетирването на продуктите да бъде с етичен характер;
- Ф. като има предвид, че консумацията на риба, уловена в дивата природа, е начин за опазване на климата, като се има предвид, че това е животинският протеин с възможно най-ниския въглероден отпечатък;
- Х. като има предвид, че секторът на рибарството следва да се ползва с приоритет като основен потребител на морско пространство, тъй като не е възможно да се прилагат ефективни политики в областта на морската околна среда, когато рибарите не се вземат под внимание;
- Ц. като има предвид, че територията на ЕС, покрита с гори, нараства от няколко века и продължава да нараства основно благодарение на постепенното изоставяне на използването на дървен материал като гориво и строителен материал, както и на изоставянето на селските райони през последните години;
- Ч. като има предвид, че местното финансиране играе ключова роля за възстановяването на връзката между капитала и територията;
- Ш. като има предвид, че околната среда е споделена компетентност на Съюза; като има предвид, че законодателството на ЕС в областта на околната среда предвижда абстрактни универсални правила, които са били веднъж установени за всички държави членки и са изменени едва впоследствие в подробности, което противоречи на принципите на субсидиарност и пропорционалност; като има предвид, че Европейският зелен пакт следва същия подход на рационализъм и конструктивизъм;
- 1. подчертава, че едно от предизвикателствата през следващите десетилетия е намаляването на замърсяването на атмосферата, почвите и водите; съзнава, че това означава, че трябва да се предприемат сериозни действия по отношение на най-замърсяващите аспекти на нашите модели на производство и потребление: производството на отпадъци, разпространението на суровините и неефикасното използване на произведената енергия; поради това подчертава, че е поел ангажимент да се възползва от Европейския зелен пакт като възможност за връщане на околната среда в контекста на рационална дискусия и за съвместяване на политиките в областта на околната среда и социалните политики;

Повишаване на амбициите на ЕС в областта на климата за 2030 г. и 2050 г.

2. отбелязва, че допълнителното повишаване на прага за намаляване на емисиите на парникови газове на ЕС до 50 или 55%, както е посочено в Европейския зелен пакт, ще доведе до неустойчив административен и финансов натиск за предприятията в ЕС и ще ускори преместването им извън ЕС с цел намаляване на производствените разходи, като по този начин допълнително ще урони конкурентоспособността на ЕС, ще засили деиндустриализацията и нелоялната конкуренция от трети държави; отбелязва със съжаление, че тези цели вероятно ще подкопаят устойчивостта на основните икономически сектори на ЕС, като например стоманодобивната промишленост; изразява съжаление, че приемането на нови екологични задължения все още не е придружено от въвеждането на подходящи инструменти за защита на промишлеността на ЕС от нелоялна външна конкуренция;
3. счита, че е целесъобразно всяка държава членка да бъде свободна да определя данъчното облагане на енергийните продукти по начин, който тя счита за най-ефективен и подходящ за постигане на целите в областта на околната среда, в зависимост от собствения си енергиен микс, както и от своите специфични географски, климатични, антропогенни условия и своето социално-икономическо положение;
4. отново заявява, че данъчното облагане е изключителна компетентност на държавите членки, и поради това отхвърля самата идея за данъчно облагане от страна на Съюза; призовава Комисията, в съответствие с член 194, параграф 2 от ДФЕС, да предложи отмяна на Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно преструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията (текст от значение за ЕИП)³;
5. отхвърля предложението на Комисията за разширяване на механизмите за определяне на тавани и на търговските механизми, като например СТЕ на ЕС, така че да обхванат и други сектори; отново заявява, че ЕС е отговорен за едва около 10% от емисиите на CO₂ в световен мащаб; поради това подчертава, че би било по-ефективно СТЕ на ЕС да бъде заменена със съответстващ на изискванията на Световната търговска организация (СТО) механизъм за корекция на въглеродните емисии, основан на въглеродните емисии на внасяните стоки, при който се отчитат преките емисии, емисиите от производството на електроенергия и емисиите от използването на суровини; счита, че е целесъобразно Комисията и държавите членки да подкрепят подобна търговска мярка с подходящите политики за стимулиране с цел преместване на производството от трети държави в държавите членки;
6. припомня, че стоманата е интензивно търгуван продукт, тъй като през 2018 г. световният свръхкапацитет беше около 500 милиона тона, което се равнява на почти 25% от световния капацитет за производство на стомана; отбелязва, че вносът на стомана в ЕС се е увеличил значително: от 18 милиона тона през 2013 г. до рекордните 30 милиона тона през 2018 г.;

³ ОВ L 283, 31.10.2003 г., стр. 51.

7. отбелязва, че за да се избегне нелоялна конкуренция за сметка на стоманодобивния сектор на ЕС, ЕС трябва да приеме мерки за противодействие на дъмпинга, държавното субсидиране и други схеми за подкрепа в трети държави чрез подобряване на прилагането на инструментите за търговска защита (ИТЗ); отбелязва освен това, че ЕС трябва да модернизира правилата на СТО, за да противодейства по-ефективно на нарушаването на търговията;
8. подчертава, че Съюзът следва да прилага реципрочност, когато трети държави отказват достъп до обществени поръчки, и да налага скрининг на преките чуждестранни инвестиции и да проверява новите споразумения за свободна търговия и ако е целесъобразно, да преразглежда действащите споразумения, за да се гарантира достъпът до пазара и устойчивото развитие на промишлеността на ЕС;
9. припомня, че ръстът на производството на въглища само в Китай има потенциала да неутрализира усилията на ЕС за намаляване на емисиите на CO₂;
10. призовава Комисията и държавите членки да съсредоточат политическите си и законодателни действия върху приспособяването към изменението на климата, а не върху утопичната борба с него;

Снабдяване с чиста, достъпна и сигурна енергия

11. припомня, че разходите за производство на енергия са обратнопропорционални на възможността за гарантиране на благосъстоянието на всички;
12. припомня, че планираните цели за декарбонизация на енергийната система, като същевременно се гарантират сигурни и достъпни доставки, в действителност не могат да бъдат постигнати единствено чрез съсредоточаване на усилията върху насърчаването на енергията от възобновяеми източници;
13. изразява съжаление относно факта, че уверенията на Комисията относно спазването на технологичната неутралност, в допълнение към изключителните правомощия на държавите членки по отношение на техния енергиен микс, са в противоречие с фактите; във връзка с това отбелязва, че енергийният съюз е конфигуриран като неправомерно централизиране на енергийните политики на държавите членки, които са оставени в ръцете на Комисията;

Мобилизиране на промишлеността за чиста и кръгова икономика

14. счита, че кръговата икономика по принцип може да донесе добавена стойност, при условие че тя представлява средство за съвместяване на политиките в областта на околната среда и социалните политики, т.е. ако насърчава производството на място на стоки, които имат слабо въздействие върху околната среда, и води до ръст на вътрешното търсене; следователно отхвърля предложението на Комисията за създаване на модел на ЕС за разделно събиране на отпадъците, който, наред с другото, е в противоречие с принципите на субсидиарност и пропорционалност;
15. признава, че правото на ЕС – например по отношение на хигиената на храните и

безопасността на продуктите – също допринася за производството на ненужни опаковки и следователно, за отпадъците; призовава Комисията да опрости действащото законодателство, вместо да предлага още повече правно обвързващи изисквания;

16. отбелязва, че моментът на провеждане на кампанията, заклеяваща пластмасите, произведени и потребявани в ЕС, съвпадна с кризата за рециклирането на отпадъците, по-специално на пластмасата, в държавите членки с лоши вътрешни системи за третиране и рециклиране на отпадъци; призовава Комисията и държавите членки, с цел постигане на целите за по-ефективно намаляване на отпадъците в околната среда, да поставят по-голям акцент върху повишаването на обществената осведоменост и върху ефективността на системите за събиране и третиране на отпадъци;
17. категорично потвърждава, че дребната широко разпространена частна собственост представлява един от основните фактори за еманципирането и намаляването на неравенствата и представлява стожер на западните национални демокрации; счита, че икономиката на споделянето би могла да доведе, напротив, до концентрация на собственост в частни олигополи, което би направило стоките и услугите достъпни само за малкото хора, които могат да си позволят да ги наемат; призовава държавите членки незабавно да приемат всички законодателни и регулаторни мерки за приравняване на дейностите на онлайн платформите и на икономиката на споделянето със съответните традиционни стопански дейности;

Изграждане и реновиране по енергийно и ресурсно ефективен начин

18. счита, че е от решаващо значение да се продължат усилията за по-ефективно използване на енергията; припомня при все това парадокса на Джевънс: „ефективност“ не означава същото като „спестяване“, тъй като осигуряването на едно и също количество енергия, достъпно за по-голям брой хора, води до общо намаляване на енергийната интензивност, а не до намаляване на потреблението на енергия в абсолютна стойност; призовава Комисията да предложи замяната, в Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО⁴, на целите за потребление на енергия, определени като абсолютна стойност, с цели за енергийна интензивност;
19. счита, че е прекалено амбициозно да се постави началото на очакваната „вълна за реновиране“ на обществени и частни сгради, като се имат предвид настоящите бюджетни ограничения и контрапродуктивните парични и фискални политики, които са въведени;
20. настоятелно призовава Комисията да се въздържа от включване на емисиите от сгради в СТЕ на ЕС и от това получателите на финансиране за проекти за реновиране да бъдат подложени на икономии от мащаба; подчертава, че вместо да насърчават прехода към ниски емисии на CO₂ и енергийна ефективност, и двете

⁴ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 1.

разпоредби биха означавали, че собствеността върху имущество би била в голяма степен в ръцете на един частен олигопол, който е в състояние да осъществява дейност на финансовите пазари на CO₂ и да има достъп до сложни финансови инструменти на ЕС, което би благоприятствало образуването на „балони“ в сектора на недвижимите имоти и би ускорило вече приближаващото явление на изключването на средната класа от центъра на големите градове;

Ускоряване на прехода към устойчива и интелигентна мобилност

21. припомня, че при принудителната електрификация не се отчита надлежно екологичното, социално-икономическото и геополитическото въздействие; подчертава, че докато акумулаторите нямат енергийна плътност (в MJ/kg), сравнима с тази на днешните изкопаеми горива, електрическата мобилност ще бъде само пилотен проект или заблуждаваща екологизация за богатите; призовава Комисията за цялостен преглед на пакета „Европа в движение“, за да се гарантира технологична неутралност, така че всички технологии с най-добро съотношение между разходи и ползи да могат да се използват свободно при равнопоставени условия на конкуренция;
22. отново заявява, че ограничителните цели за намаляване на емисиите на CO₂ биха имали тежки пагубни последици за конкурентоспособността на дружествата от ЕС, които са изправени пред нарастваща конкуренция от страна на трети държави, непрिलाгащи същите екологични стандарти;
23. отбелязва, че увеличаването на движението на стоки и хора в резултат на пазарно ориентираните политики, насърчавани от ЕС в предходните години, значително допринесе за увеличаване на замърсяването и че е необходимо да се възприеме различен икономически модел и да се благоприятстват по-ефикасните видове транспорт, особено на дълги разстояния;
24. изразява съжаление относно всяко увеличаване на данъчното облагане за гражданите на ЕС, което възнамерява да преустанови и постепенно да изведе от употреба съществуващите превозни средства, за да се премине към нови, по-малко замърсяващи, тъй като това би означавало да се превърнат напълно използваемите капитали и потребителските стоки в отпадъци; припомня, че както гражданите, така и малките и средните предприятия (МСП) често не са в състояние да обновят своите автомобилни паркове поради слаб финансов капацитет и че не трябва да поемат допълнителни тежести, които биха изложили на още по-голям риск тяхното икономическо положение; отново заявява, че следва да се предпочитат механизми, които насърчават, а не такива, които санкционират;
25. припомня, че по отношение на сектора на автомобилния транспорт и в рамките на силно ограничителните цели за намаляване на емисиите на CO₂ с 30% за новите тежкотоварни автомобили до 2030 г., с междинна цел от 15% до 2025 г., планираният преход към „електрическа мобилност“ не може да бъде осъществен без отчитане на настоящите недостатъци на европейската пътна мрежа по отношение на развитието на нейната инфраструктура за зареждане на превозни средства, които използват алтернативни форми на енергия;

26. подчертава, че Комисията следва да вземе предвид потребностите на държавите членки при преразглеждането на Директива 92/106/ЕИО на Съвета от 7 декември 1992 г. относно създаването на общи правила за някои видове комбиниран транспорт на товари между държавите членки⁵ (Директива относно комбинирания транспорт), като се има предвид, че трите предишни опита за създаване на ново законодателство не доведоха до очакваните резултати поради прекомерните финансови и законодателни задължения, произтичащи за държавите членки, и поради необходимостта от по-голяма защита на социалните права и конкурентоспособността в тази област;
27. изразява съжаление относно липсата на напредък по отношение на Единното европейско небе и неуспеха в прилагането на функционалните блокове въздушно пространство (ФБВП), която доведе до намаляване на ефективността и по-високи разходи за сектора на въздухоплаването;
28. подчертава колко е важно да се гарантират сигурността, работните места, данните, отговорността и етичните въпроси в областта на автоматизираната и свързаната мултимодална мобилност;
29. припомня, че това, което обикновено се представя като „устойчива мобилност“, днес всъщност представлява, в най-добрия случай, прехвърляне на емисии от центъра към периферията (т.е. от по-заможните квартали към кварталите с по-ограничени условия); подчертава, че в най-лошия случай това може в действителност да доведе до увеличаване на замърсяващите емисии;
30. изтъква, че обществените стимули, които насърчават използването на частни превозни средства под наем, са в противоречие с целите за социално и териториално сближаване, тъй като осигуряват допълнителна полза за хората, които живеят в градовете и вече разполагат с повече превозни средства;
31. отново потвърждава незаменимата роля на местния обществен транспорт по отношение на социалното и териториалното сближаване; отбелязва, че либерализирането на транспортния пазар, съчетано с намаляване на публичните субсидии и инвестиции в съответствие с бюджетната дисциплина, неизбежно доведе до концентриране на предлагането там, където търсенето е по-голямо (т.е. в метрополните области); изразява съжаление, че във връзка с това цели региони са останали откъснати от центровете на градовете, което принуждава хората, които живеят там, да прибягват до използването на частен транспорт; счита за напразно създаването на икономика на споделянето като начин за преодоляване на недостатъците на местния обществен транспорт;
32. изтъква, че намаляването на принудителната мобилност към градовете, движена от урбанизацията, би било определящ начин за намаляване на емисиите на замърсители и емисиите на CO₂;

„От фермата до трапезата“: създаване на справедлива, здравословна и

⁵ ОВ L 368, 17.12.1992 г., стр. 38.

екологосъобразна продоволствена система

33. припомня, че контрапродуктивните парични и фискални политики и стандартизацията на производството на храни в световен мащаб са обратнопропорционални на качеството на хранителните режими;
34. отбелязва, че „от фермата до трапезата“ изобразява несправедлива концепция за първичния сектор, където земеделските стопани и рибарите са сведени до пазители на климата; освен това отбелязва тревожно етично измерение, при което действията и начинът на живот на отделните лица са щателно контролирани;
35. призовава Комисията да предложи преглед на Регламент (ЕС) № 1169/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, Директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията⁶, така че етикетиранието на храните да бъде ограничено до докладване на информация, която е актуална и предоставена по начин такъв, че да не подвежда потребителя; подчертава, че това етикетирание следва да включва информация относно съставките (включително техния произход и наличието на ГМО), алергените, хранителните стойности и мястото, където са били произведени и опаковани храните; поради това призовава Комисията да се въздържа от задължително в целия ЕС въвеждане на двусмислено, подвеждащо и произволно дискриминационно етикетирание, като например „светофарите“, Nutri-Score и отпечатък на CO₂;
36. подчертава, че са необходими повече усилия за по-добро управление на веригата за доставка на храни, за да се постигне промяна на културната парадигма към поместен подход; настоятелно призовава Комисията активно да подкрепя и насърчава верига за доставка на храни в ЕС, която цели да запази вътрешното селско стопанство и рибарство, вместо да използва храните като разменна монета в търговските споразумения;

Опазване и възстановяване на екосистемите и биологичното разнообразие

37. припомня необходимостта от обща селскостопанска политика (ОСП), с която да се създава система за възнаграждение за земеделските стопани, които прилагат действия, насочени към опазване на биологичното разнообразие, и че такава система следва да бъде лесна за прилагане; припомня, че опазването на селския ландшафт и предотвратяването на ерозията и хидрогеоложката нестабилност трябва да бъдат включени в списъка на екологичните действия, финансирани от ОСП;
38. настоятелно призовава Комисията и държавите членки да предприемат по-

⁶ ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 18.

конкретни действия, насочени към морските отпадъци и пластмасите в морето;

Амбиция за нулево замърсяване за постигане на нетоксична околна среда

39. подчертава, че политиките в областта на климата невинаги са били в съответствие с целта за намаляване на замърсяването (напр. „Дизелгейт“, електрическата мобилност, някои биогорива и някои биомаси); отбелязва, че като се приема погрешно, че първо трябва да се води борба с емисиите на парникови газове, за да се намали замърсяването на планетата, въпросът за запазването на климата е много по-належащ от този за опазването на околната среда; подчертава, че поради тази причина са изразходвани огромни финансови ресурси за намаляване на емисиите на CO₂, независимо от това колко пренебрежими са резултатите, докато тези ресурси биха могли да бъдат използвани по-добре, за по-добри ползи за околната среда, тъй като намаляването на замърсяването е от полза и за климата;
40. припомня, че околната среда не може да бъде ефективно защитена, като се използва универсален законодателен подход, който пренебрегва географските, климатичните и антропогенните условия на всяка територия;

Осъществяване на „зелено“ финансиране и инвестиции и осигуряване на справедлив преход

41. отбелязва със загриженост, че Комисията възнамерява да възпроизведе същите финансови инструменти, за които вече е доказано, че са неуспешни; подчертава, че поради присъщите си характеристики фондовете на ЕС не са подходящи за посрещане на потребностите от финансиране, установени от Комисията; счита, че механизмът за справедлив преход е очертан като дублиране на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ), за който е доказано, че е само палиативна мярка за безработицата, причинена от деиндустриализацията; отбелязва освен това, що се отнася до Плана за инвестиции за устойчива Европа, че финансовият инженеринг ще бъде увеличен въз основа на модела на неефективния план „Юнкер“;
42. счита, че регионалните банки, които не са от системно значение, са решаващи инструменти за финансиране на справедлив екологичен преход в съответствие с регионалните предпочитания и особености;

Екологизиране на националните бюджети и изпращане на правилните ценови сигнали

43. посочва, че чрез запазване на същите бюджетни ограничения (което на практика би било в противоречие с идеята за предполагаема извънредна ситуация в областта на климата) и като се предприемат целенасочени мерки за облекчаване на насоките за държавната помощ, Европейският зелен пакт неминуемо ще стане още една субсидия, използвана за преобразуване на промишлените сектори в някои държави членки;
44. изразява съжаление относно факта, че Комисията неправомерно задава насоката на фискалните политики, в допълнение към други видове политики, които държавите членки прилагат; посочва във връзка с това, че Европейският зелен

пакт рискува да бъде „нов пакт“ само по име и че би могъл да напомня лозунга на демократите в САЩ, което означава, че Европейският зелен пакт би могъл да бъде замислен като заблуждаваща екологизация на имиджа на ЕС;

45. посочва, че устойчивостта е замислена като външното ограничение пар екселанс на националните демокрации; в тази връзка припомня, че всяка програма за промишлено развитие и за създаване на работни места, обект на външно ограничение във връзка с климата, е „задушена“ от самото ограничение; призовава Европейският зелен пакт да обърне естеството на това ограничение; следователно подчертава, че с цел намаляване на замърсяването и създаване на повече работни места, Европейският зелен пакт следва да се съсредоточи най-напред върху промишленото развитие и работните места с цел по-добро качество на околната среда;

Мобилизиране на научните изследвания и насърчаване на иновациите

46. насърчава Комисията и държавите членки да продължат да развиват и насърчават научноизследователската и развойната дейност (НИРД) в ключови сектори като съхраняването на енергия, енергийната ефективност и рециклирането на суровините;
47. припомня, че инструментите на ЕС за научни изследвания и иновации, като например „Хоризонт Европа“, трябва да гарантират истинско и не просто номинално включване на микропредприятията и малките предприятия; изразява съжаление, че досега редица микропредприятия и малки предприятия са били изключени от достъпа до финансови инструменти на ЕС поради прекомерни и често нереалистични критерии за кандидатстване;

Активизиране на образованието и обучението

48. припомня на Комисията, че образованието и обучението са от изключителната компетентност на държавите членки; приканва държавите членки да определят и прилагат в съответните учебни и професионални курсове за обучение в областта на техническо-научната дейност възнаграждения за предприемането на иновативни проекти, целящи по-добра защита на околната среда;
49. изразява съжаление във връзка с факта, че не е направена оценка на въздействието за определяне на социалното и професионалното въздействие, което ще окаже Европейският зелен пакт върху производствените сектори на ЕС; освен това изразява съжаление относно факта, че не е била установена конкретна стратегия за трансфер и подобряване на уменията на работниците от ЕС или за определяне на правните и икономическите рамки на предполагаемия пазар на „зелени“ работни места; отбелязва, що се отнася до преквалификацията, че е лишено от здрав разум да се приеме, че един обикновен курс на обучение е достатъчен, за да се превърне един металургичен работник в работник в („зелено“) новосъздадено предприятие;

„Зелена клетва: не вреди“

50. изразява интереса си към ангажимента на Комисията да представя предложения за

законодателни и делегирани актове с доклад, който да показва как се гарантира спазването на принципа за „ненанасяне на вреда“; призовава Комисията да извърши задълбочени предварителни и последващи оценки на въздействието върху околната среда и социално-икономическото въздействие и да се въздържа от провеждането им с цел доказване на валидността на предварително определено решение;

ЕС като световен лидер

51. посочва, че започва фаза, отдалечаваща се от глобализацията; във връзка с това подчертава, че би било разумно ЕС да използва Европейския зелен пакт като възможност да се подготви предварително за този нов икономически и геополитически сценарий, вместо идеологически да настоява за многостранно сътрудничество, за да премахне идеята за суверенитет;
52. посочва, че Европейският зелен пакт следва да се използва като възможност за справяне с основната роля на световната търговия по отношение на замърсяването; призовава ЕС да разработи стратегия, която да отдава приоритет на местното производство, вместо да внася същите стоки от много отдалечени трети държави; поради това призовава за внимателно преразглеждане на търговската стратегия на ЕС, особено по отношение на търговията с трети държави, които имат по-малко строги стандарти, за да се гарантират равнопоставени условия на конкуренция;
53. подчертава, че Африка няма изградена промишлена база, нито вътрешен икономически обмен; подчертава, че поради тази причина Африка е засегната от проблема с емиграцията, като междуременно китайските дружества отбелязват значителен напредък на този континент; в този контекст изразява съжаление относно липсата на визия от страна на ЕС;
54. признава понякога катастрофалните природни последици от изменението на климата, а именно природните бедствия, покачването на морското равнище, екстремните метеорологични явления, опустиняването и недостига на вода, които принуждават хората да изоставят домовете и поминъка си; предупреждава, че тези естествени последици допринасят за политическата нестабилност и икономическите трудности, които на свой ред могат да доведат до бежански кризи; подчертава, че тези кризи дестабилизируют не само засегнатите региони, но и ЕС; подчертава липсата на всеобщо определение за „климатични бежанци“ и призовава ЕС да обмисли тази неяснота и да насърчава и подпомага местните и регионалните операции за подкрепа, които са адресирани до бежанците, засегнати от изменението на климата;

Време е да действате заедно: Европейски пакт за климата

55. отбелязва сходството на Европейския пакт за климата с големия национален дебат, иницииран от президента на Френската република Еманюел Макрон като уклончив отговор на размириците на „жълтите жилетки“, възникнали поради експерименталното прилагане на някои политики за екологичен преход; подчертава, че същите политики са залегнали и в Европейския зелен пакт;

56. отбелязва, че създаването на граждански събрания е метод, който вече е широко използван, когато става въпрос за постигане на консенсус „отдолу нагоре“ по отношение на политиките за екологичен преход; изразява опасения, че тези събрания често се манипулират, за да се постигне предварително определен резултат, при който хората са подвеждани да считат, че са допринесли за този резултат;
57. подчертава, че е от решаващо значение да се противодейства на престъпленията срещу околната среда; въпреки това подчертава, че всяка държава членка следва да въведе свои собствени правила относно достъпа до правосъдие;
-
- ◦
58. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Комисията, на Европейския съвет, на Съвета и на парламентите на държавите членки.